

ved det andet Forslag af Mindretallet til § 2, tilligemed Sammes Forslag til de nye §§ 4, 5 og 6, og der bliver, da stemt over Fleertallets Forslag under Nr. 1.

Begge Lovforslagets Paragraffer tilligemed samtlige Ændrings- og Underændringsforslag, Forslagets Titel og Spørgsmaalet om Sagens Overgang til 3die Behandling fattes under Et under Behandling.

Ordføveren (S. A. Hansen): Det ærede Thing vil have seet, at Udvalgets Fleertal ikke er afveget fra Udkastet i Nogetsomhelst, der kan kaldes væsentligt. Det har stillet to Forslag, hvoraf det første er en Omredaction af Udkastets § 2, men i sit Væsen af samme Indhold som denne. Udvalgets Fleertal har fundet sig foranlediget til at stille dette Forslag derved, at det ansaae denne Affattelse for heldigere, end den, der er brugt i det oprindelige Udkast, hvor de forskjellige Paragraffer af Grundloven af 1849, der igjen skulle træde i Kraft, ere opregnede. Naar man nemlig opstiller, at man vil have Grundloven af 5te Juni uforandret, kan dette fornøstigtvis ikke forstaaes saaledes, at man, uden Hensyn til, om der ved andre Bestemmelser er skeet Forandringer i nogle af dens Paragraffer, eller om de forandrede Forhold, hvorunder vi nu leve, maatte foranledige en enkelt Forandring deri, ikke vilde indlade sig derpaa. Det er en Selvfølge, at man, naar man taler om Grundloven af 5te Juni, gaaer ud fra den Forudsætning, at Forandringer, der enten ligesvem ere skete. — f. Ex. ved Thronfølgeoven af 31te Juli 1853 — eller saadanne, der blive nødvendige paa Grund af de nuværende Forhold, maae underforstaaes, og at det forsaavidt ikke er Meningen ordlydende at optage Grundloven af 5te Juni. Man har derfor meent, at man, naar man nævnte de Paragraffer, der igjen skulde træde i Kraft, blev nødt ind paa den Veie allerede her at opstille de Rettelser og Forandringer, som da skulde vedtages i disse forskjellige Paragraffer, men ved at indlade sig derpaa — hvad Udvalget paabegyndte — fandt man, at det vilde være overmaade vanskeligt, idetmindste saalænge Regjeringen ikke

her forhandler om Udkastet, at foreslaae den Slags Ændringer, og derfor foretrak man den Form, hvori vi nu foreslaae § 2 affattet. Ændringen gaaer ud paa ikke at nævne de forskjellige Paragraffer, men kun simpelthen at sige, at Grundloven af 5te Juni gjenindsættes til at gjælde for alle Rigets Anliggender. — Den nye Paragraph, som vi have bragt i Forslag, gaaer kun ud paa, hvad der af Forslagsstillerne baade ved Forslagets Indbringelse og ved Sagens 1ste Behandling blev bebudet, at der vilde blive stillet Forslag om, nemlig Bestemmelsen af, til hvilket Tidspunkt den nye Grundlovsbestemmelse skulde træde i Kraft. Jeg antager ikke, at der derom vil være nogen Meningsforskjel. — Med Hensyn til de af Udvalgets Mindretal stillede Forslag skal jeg bemærke, at Udvalgets Fleertal ingenlunde har været blind for Alt, hvad der kunde tale for at tiltræde dem. De komme netop ind under den Slags Forandringer i Grundloven af 5te Juni 1849, som meget let lade sig forene med den hele Tanke om at gjenoptage den; og det har heller ikke været Udvalgets Fleertals Mening, at der, saavidt man kunde see, vilde være nogen stor Betænkelighed ved at gaae ind paa, at de paagjældende Bestemmelser i Grundloven af 1849 forandrede saaledes, som det er bragt i Forslag ved de af Mindretallet foreslaaede nye §§ 3, 4, 5 og 6. Grunden, hvorfor Fleertallet alligevel ikke har kunnet tiltræde dem, er den samme, som jeg nylig nævnte, nemlig at Regjeringen ikke for Dieblikket forhandler angaaende denne Sag med Rigsdagens Folkething, og man har derfor meent, at det endnu var for tidlig overhovedet at komme ind paa at vedtage saadanne Forandringer i Grundloven af 5te Juni. Man har meent, at naar det Tidspunkt kom, da Regjeringen vilde forhandle med Rigsdagens Folkething om Forsatningsagen, under hvilken Form dette nu end kunde være, vilde det være den rette Tid dertil, idet man da kunde høre Regjeringens Mening om, hvorvidt netop de Bestemmelser, der indeholdes i de foreslaaede nye Paragraffer, vare af den Væsentlighed, at den vilde foretrække dem for de tilsvarende Paragraffer i Grundloven af 5te Juni 1849, thi først da kunde man selv komme til nogen